

POSTANOWIENIE

18 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

na posiedzeniu niejawnym 18 stycznia 2024 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi K. A. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie
z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt VI RC 436/19
z powództwa P. A.
przeciwko K. A. i K. A.1
o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygaś,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 8 grudnia 2020 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie ustalił, że z dniem 7 maja 2016 r. wygaś obowiązek alimentacyjny powoda P. A. wobec jego syna K. A. ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 29 października 2012 r. w sprawie o rozwód VIC [...] na 900 zł miesięcznie oraz ustalił, że z dniem 9 kwietnia 2020 r. wygaś obowiązek alimentacyjny powoda wobec jego córki K. A.1 ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 29 października 2012 r. w sprawie o rozwód VIC [...] na 900 zł miesięcznie.

Pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. jest indywidualne i niezależne, a zatem każde powinno być wyraźnie wyodrębnione i wypełnione. Brak choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* (zob. postanowienie SN z 23 kwietnia 2015 r., V CNP 56/14).

Skargą zaskarżono wyrok sądu pierwszej instancji. Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c. w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych. Stąd też skarga powinna zawierać stosowny wywód wskazujący, że w okolicznościach sprawy zachodzi wyjątkowy wypadek, a niezgodność zaskarżonego orzeczenia z prawem wynika z naruszenia skonkretyzowanych podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

W postanowieniu Sądu Najwyższego z 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06 stwierdzono, że za potraktowaniem sytuacji jako wyjątkowej w rozumieniu powołanego wyżej przepisu, może dojść w sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługującego jej środka zaskarżenia z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej lub uzyskania błędnej informacji od pracownika sądu. Skarżący tego typu okoliczności nie wskazał.

Nie została spełniona również kolejna przesłanka przewidziana w art. 424¹ § 2 k.p.c. W wypadku powołania się na naruszenie podstawowych zasad porządku prawnego konieczne jest bowiem wykazanie, że dana zasada istnieje i ma podstawowe znaczenie dla porządku prawnego oraz dokładne określenie w jaki sposób doszło do naruszenia tej zasady w wyniku wydania orzeczenia.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego niewykazanie przez skarżącego, że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego, niezaskarżonego orzeczenia sądu pierwszej instancji, powoduje odrzucenie skargi przez Sąd Najwyższy (zob. postanowienia SN: z 9 lutego 2006 r., IV CNP 41/05; z 6 grudnia 2006 r., V CNP 142/06; z 18 grudnia 2006 r., IV CNP 115/06 oraz z 13 lutego 2007 r., I CNP 85/06).

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę pozwanego.

[as]

[S.J.]